

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2014/0664 van 30 september 2014
in de zaak 1011/0814/SA/8/0766

In zake: de heer ■■■■■, wonende te ■■■■■
verzoekende partij

tegen:
de deputatie van de provincieraad van **VLAAMS-BRABANT**
verwerende partij

*Tussenkomen-
de partij:* de nv ■■■■■
bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Dirk PAUWELS
kantoor houdende te 1840 Londerzeel, Brusselsestraat 52
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 11 mei 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en tot de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 31 maart 2011.

De deputatie heeft het administratief beroep van onder meer de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Londerzeel van 27 december 2010, waarbij aan de tussenkomen- de partij een stedenbouwkundige vergunning werd verleend voor de regularisatie van de voorwaarden van een eerder verleende stedenbouwkundige vergunning, onontvankelijk verklaard.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te ■■■■■ en met als kadastrale omschrijving ■■■■■.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

Met het arrest nummer S/2012/0077 van 18 april 2012 verwerpt de Raad de vordering tot schorsing wegens afwezigheid van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft het originele administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De behandeling van de vordering tot vernietiging, die initieel werd toegewezen aan de derde kamer, wordt op 18 juni 2014 toegewezen aan de achtste kamer.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 8 juli 2014, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Jan BERGÉ heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende en de verwerende partij zijn schriftelijk verschenen.

De tussenkomenende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De nv [REDACTED] verzoekt met een aangetekende brief van 8 juni 2011 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 16 juni 2011 de tussenkomenende partij voorlopig toegelaten om in de debatten betreffende het beroep tot vernietiging tussen te komen. De tussenkomenende partij werd verzocht om de Raad, ten laatste bij haar schriftelijke uiteenzetting conform artikel 4.8.19, §3 VCRO, een afschrift te bezorgen van haar actueel geldende statuten en van de akte van aanstelling van haar organen, alsmede het bewijs dat het daartoe bevoegde orgaan beslist heeft om in rechte op te treden.

De tussenkomenende partij heeft de gevraagde stukken niet bezorgd aan de Raad.

Het verzoek tot tussenkomst van de nv [REDACTED] is onontvankelijk.

IV. FEITEN

Op 2 juli 2009 stelt de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar in samenwerking met de lokale politiezone KLM een proces-verbaal op, naar aanleiding van een klacht over de niet-naleving, door de aanvrager, van de voorwaarden van een op 6 oktober 2005 door de verwerende partij aan de tussenkomenende partij verleende stedenbouwkundige vergunning.

Op 20 september 2010 (datum van de verklaring van volledigheid) dient de tussenkomenende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Londerzeel een aanvraag in voor het regulariseren van de voorwaarden van de op 6 oktober 2005 verleende stedenbouwkundige vergunning. De voorwaarden van deze vergunning luiden als volgt:

“ ...

- *De afsluiting en de poort worden aangebracht achter het groenscherm, op 6 m van de rooilijn.*
- *Het aantal parkeerplaatsen wordt beperkt tot maximum 4.*
- *De schermbeplantingen worden uitgevoerd overeenkomstig het bijgevoegde beplantingsplan binnen het eerste plantseizoen volgend op de beëindiging van de bouwwerken. Er wordt een waarborgsom gestort in de gemeentekas die trapsgewijs zal worden vrijgegeven na een jaarlijkse controle door de gemeente: 70% na de uitvoering van de werken, 15% na één jaar en de controle op de vervanging van eventueel afgestorven planten, het saldo na twee jaar en een laatste controle op het geheel instandhouden van het groenscherm.*
- *...*

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgestelde gewestplan 'Halle-Vilvoorde-Asse', gelegen in woongebied met landelijk karakter voor wat de eerste 50m betreft en in gebied voor milieubelastende industrie voor wat het achterliggende deel betreft.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 24 september 2010 tot en met 24 oktober 2010, wordt één bezwaarschrift ingediend door de verzoekende partij.

De gemeentelijke brandweer brengt op 29 september 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De milieudienst van de gemeente Londerzeel brengt op 20 oktober 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Londerzeel verleent op 27 december 2010 een vergunning tot regularisatie en overweegt hierbij het volgende:

“...

2.3. Aspecten van goede ruimtelijke ordening

De aanvraag ter regularisatie kan aanvaard worden:

- *voor de afsluiting aan de voorzijde op 4.40 m van de rooilijn. De afsluiting werd geplaatst zodat in de zone voor het kantoor op het terrein 4 parkeerplaatsen en circuleren met andere vrachtwagens op het terrein mogelijk is.*
- *Het aanwezige groenscherm dient te worden behouden en onderhouden. De afsluiting in coco dient (rekeninghoudende met de opmerking van de bezwaarindiener dat de koelcompressoren aan de onderkant op 1.80m hoogte gelegen zijn) hoger te worden voorzien ni. op 2.70m (de handel voorziet zowel panelen van 1.80m hoogte als van 0.90m hoogte) en komt hiermee tegemoet aan de klacht van geluidshinder.*
- *De parkings voor vrachtwagens dienen te worden beperkt tot de voorgestelde 8 waarvan 4 gelegen langs het perceel van de bezwaarindiener. De overige 4 dienen achteraan of rechts van het bedrijf te worden voorzien.*

Dit transportbedrijf heeft bestaanszekerheid gezien de aanwezigheid van meerdere bedrijven in de omgeving en de ruimtelijke relatie met het achterliggend grootschalig industriegebied. Bovendien beschikt het over de nodige stedenbouwkundige en milieuvergunningen.

3. CONCLUSIE

Er kan een voorwaardelijk gunstige vergunning worden afgeleverd gezien de aanvraag voldoet aan de juridische bepalingen en verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening.

Gunstig, als voorwaarde wordt opgelegd:

- De afsluiting in coco-panelen dient 2.70m hoog te zijn (1.80 + 0.90m)*
- De parkings worden beperkt tot de voorgestelde 8 waarvan 4 gelegen langs het perceel van de bezwaarindiener. De overige 4 dienen achteraan of rechts van het bedrijf te worden voorzien.*
- ...*

Tegen deze beslissing tekent onder meer de verzoekende partij op 26 januari 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 21 maart 2011 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep onontvankelijk te verklaren wegens het niet voldoen aan de vormvereisten.

Op 31 maart 2011 beslist de verwerende partij om het beroep onontvankelijk te verklaren en zij neemt hierbij de overwegingen van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar over:

“ ...

De deputatie neemt kennis van het eensluidend verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar van 21 maart 2011 met kenmerk IST-RO-BB-2011-0060-PSA-01-110321-19-verslag PSA.

Het besluit van het college van burgemeester en schepenen van Londerzeel van 27 december 2010 werd aangeplakt vanaf 4 januari 2011, conform het attest, afgeleverd door de gemachtigde.

Het beroepschrift (001) ingediend door [REDACTED], derde, werd per beveiligde zending ingediend bij de deputatie.

Het beroep is gedateerd 26 januari 2011 en werd op 28 januari 2011 op de post afgegeven. Het beroep werd op 31 januari 2011 ontvangen op het provinciebestuur. De termijn van 30 dagen werd gerespecteerd.

In toepassing van artikel 4.7.21§4 dient het beroepschrift, op straffe van onontvankelijkheid, per beveiligde en gelijktijdige zending ingediend bij de deputatie, het college van burgemeester en schepenen en de aanvrager. Het bewijs van gelijktijdige zending aan de aanvrager werd niet bijgevoegd. Uit ingewonnen inlichtingen bij het college van burgemeester en schepenen en bij de beroepsindiener is gebleken dat de aanvrager niet van het beroepschrift op de hoogte werd gesteld.

Volgens artikel 4.7.21§5 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening dient op straffe van onontvankelijkheid een bewijs van betaling van een dossiervergoeding van 62,50 euro aan de Provincie Vlaams-Brabant bijgevoegd te zijn. Dit is niet het geval.

Aangezien aan de bovenvermelde voorwaarden niet werd voldaan is het beroep onontvankelijk.

Het beroepschrift voldoet niet aan de vormvoorschriften opgelegd door het besluit van 24 juli 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen.

Aan de deputatie wordt voorgesteld om het beroep onontvankelijk te verklaren wegens het niet voldoen aan de vormvereisten.

Het beroepschrift (002) ingediend door █████, derde, werd per beveiligde zending ingediend bij de deputatie.

Het beroep is gedateerd 26 januari 2011 en werd op 28 januari 2011 op de post afgegeven. Het beroep werd op 31 januari 2011 ontvangen op het provinciebestuur. De termijn van 30 dagen werd gerespecteerd.

In toepassing van artikel 4.7.21§4 dient het beroepschrift, op straffe van onontvankelijkheid, per beveiligde en gelijktijdige zending ingediend bij de deputatie, het college van burgemeester en schepenen en de aanvrager. Het bewijs van gelijktijdige zending aan de aanvrager werd niet bijgevoegd. Uit ingewonnen inlichtingen bij het college van burgemeester en schepenen en bij de beroepsindiener is gebleken dat de aanvrager niet van het beroepsschrift op de hoogte werd gesteld.

Aangezien aan de bovenvermelde voorwaarde niet werd voldaan is het beroep onontvankelijk.

Het beroepschrift voldoet niet aan de vormvoorschriften opgelegd door het besluit van 24 juli 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen.

Aan de deputatie wordt voorgesteld om het beroep onontvankelijk te verklaren wegens het niet voldoen aan de vormvereisten.

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Het arrest nr. S/2012/0077 van 18 april 2012 met betrekking tot de vordering tot schorsing stelt hierover het volgende:

“De beslissing van de verwerende partij van 31 maart 2011 werd op 12 april 2011 betekend, conform artikel 4.7.23, §3 VCRO. Het verzoekschrift tot schorsing en

vernietiging werd door de verzoekende partij ingediend met een ter post aangetekende brief van 11 mei 2011 en is bijgevolg, conform artikel 4.8.16, §2, 1°, a VCRO, tijdig.”

Deze vaststelling blijft geldig en wordt bevestigd.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Het arrest nr. S/2012/0077 van 18 april 2012 met betrekking tot de vordering tot schorsing stelt hierover het volgende:

“ 1.

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel zal de verzoekende partij het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zal de verzoekende partij dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of zal ondervinden. In voorkomend geval zal de verzoekende partij beschikken over het rechtens vereiste belang om conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep in te dienen bij de Raad.

2.

Uit de gegevens van het dossier blijkt dat de woning van de verzoekende partij te ■■■■■, grenst aan het perceel waarop de te vergunnen werken worden voorzien. De verzoekende partij meent hinder te lijden uit het grote aantal voertuigen die op het naastliggende bedrijventerrein geparkeerd staan en 's nachts zouden vertrekken.

De verzoekende partij kan in het licht van het voorgaande niet bijgetreden worden wanneer zij enerzijds lijkt aan te nemen dat de loutere beschikking over zakelijke of persoonlijke rechten met betrekking tot een onroerend goed dat onmiddellijk gelegen is naast het perceel of de percelen waarop de bestreden beslissing slaat, haar op zich het rechtens vereiste belang bij de huidige procedure kan verschaffen. De tekst van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO verzet zich hiertegen en laat de Raad evenmin toe om zonder meer enige hinder of nadelen, en derhalve evenmin enig belang, in hoofde van de verzoekende partij te vermoeden.

3.

Anderzijds stelt de Raad vast dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift, meer specifiek in het onderdeel ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ voldoende aannemelijk maakt dat zij als eigenaar van het naastliggende pand rechtstreekse dan wel onrechtstreekse hinder en nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing.

De Raad is daarnaast van oordeel dat de verzoekende partij in deze in principe geen rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen dient te bewijzen. De verzoekende partij beschikt immers over een evident procedureel belang.

Conform artikel 4.8.1, tweede lid, 1° VCRO spreekt de Raad zich als administratief rechtscollege immers uit over beroepen die worden ingesteld tegen vergunningsbeslissingen, zijnde uitdrukkelijke of stilzwijgende bestuurlijke beslissingen, genomen in laatste administratieve aanleg, betreffende het afleveren of weigeren van een vergunning. In de memorie van toelichting wijst de decreetgever er in dit verband bijkomend op dat het begrip 'vergunningsbeslissingen' betrekking heeft op de krachtens de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening genomen beslissingen in de vergunningsprocedure. Hieronder wordt niet enkel de toekenning of de weigering van een vergunning begrepen, maar ook bijvoorbeeld het onontvankelijk verklaren van een administratief beroep (Parl. St., VI. Parl., 2008-2009, nr. 2011/1, blz. 195, nr. 570).

De verzoekende partij heeft op 26 januari 2011 administratief beroep aangetekend tegen de vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Londerzeel van 27 december 2010.

De omstandigheid dat het administratief beroep door de verwerende partij onontvankelijk werd verklaard wegens het niet voldoen aan de vormvereisten doet geen afbreuk aan het recht van de verzoekende partij om een jurisdictioneel beroep in te stellen bij de Raad.

De verzoekende partij heeft wel degelijk een belang, minstens een louter procedureel belang bij de onderhavige procedure. De vraag of het administratief beroep al dan niet terecht onontvankelijk werd verklaard is irrelevant in het kader van de beoordeling van het rechtens vereiste belang. Iedere verzoekende partij wiens administratief beroep door de deputatie onontvankelijk werd verklaard, heeft een potentieel belang bij het door haar ingesteld beroep bij de Raad. Een procedure bij de Raad kan immers potentieel leiden tot de vernietiging van de voor haar nadelige beslissing van de deputatie.

De verzoekende partij beschikt over het rechtens vereiste belang in de zin van artikel 4.8.16, § 1, eerste lid VCRO."

Deze vaststellingen blijven geldig en worden bevestigd.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Enig middel

Standpunt van de partijen

1.

In dit middel zet de verzoekende partij onder meer het volgende uiteen:

"...

Wij ontkennen niet dat er een fout is gemaakt bij de indiening van het beroep. Deze fout is te wijten aan volgende zaken:

- De late ontvangst van het antwoord op ons bezwaar tegen de regularisatie: 10 januari 2011.*
- Het ontbreken van de datum van aanplakking. (geen attest ontvangen)*
- Het gebrek aan kennis van het indienen van bouwberoepen.*
- De ongelukkige verwijzing naar de procedure op de brief (Stuk 6)*

Door het ontbreken van een degelijk attest van aanplakking zijn we snel moeten te werk gaan. Daar waarbij de gemeente en de aanvrager er anderhalf jaar hebben over gedaan om tot een regularisatie te komen na een klacht van bouwoverschrijding, hebben wij minder dan 30 dagen de tijd gehad om te reageren. Door deze haast is “en de aanvrager” gelezen als “van de aanvrager”. Trouwens, de omschrijving op stuk 6 is zeer pover in vergelijking met de codex.

Het ontbreken van de zending naar de aanvrager is geen opzet. U begrijpt toch ook dat wij die kost van 6.05 euro zeker zouden gedaan hebben, wij gaan toch ons eigen beroep niet boycotten.

Het ontbreken is een materiële vergissing. Wij hebben die ook toegegeven en het is niet zo dat het aanvragen van de bouwvergunning de aanvrager enig nadeel zou ondervinden van het alsnog beoordelen van het beroep: De aanvrager volgt toch de wet niet, die doet gewoon wat hij goesting in heeft, hij is weer niet zinnens de vergunning te respecteren.

...

Verder stelt de verzoekende partij dat het conform artikel 4.7.19, §2, derde lid VCRO afgeleverde afschrift van het attest van aanplakking geen uitsluitel geeft over de correcte aanplakking van de stedenbouwkundige vergunning die het college van burgemeester en schepenen op 27 december 2010 heeft verleend. Zij vervolgt:

“ ...

Conclusie: Stuk 5 is niet het gecertificeerd attest maar verwijst er naar. Het bewijs van aanplakking is na driemaal vragen nog steeds niet gegeven. Het niet afleveren is ook een procedurefout. De provincie verwijst nochtans naar het attest van de gemachtigde, waarom krijgen wij dit niet.

De provincie mag onontvankelijkheid op grond van een ontbrekend bewijs pleiten, maar had eerst en vooral het niet correct aanplakken van de vergunning moeten melden. Dit zou resulteren dat de aanvrager zijn procedure opnieuw moet overdoen en dat wij dit maal wel correct kunnen indienen en hopen op een eerlijke behandeling.

...”

2.

De verwerende partij antwoordt hierop dat de verzoekende partij zelf toegeeft dat zij bij het aantekenen van het administratief beroep bij de verwerende partij artikel 4.7.21, §4 en §5 VCRO niet heeft nageleefd, hetgeen betekent dat het vormverzuim zonder meer vaststaat en de verwerende partij terecht tot de onontvankelijkheid van het administratief beroep heeft beslist.

De verwerende partij merkt, klaarblijkelijk in ondergeschikte orde (‘overigens’), nog op dat het verzoekschrift de geschonden geachte regelgeving noch de wijze van de schending opgeeft, zodat het middel om die reden als ongegrond moet worden verworpen (schending van artikel 4.8.16, §3, 5° VCRO).

3.

In haar wederantwoordnota stelt de verzoekende partij nog dat de verwerende partij in haar antwoordnota alleen aandacht besteedt aan de vormgebreken van het administratief beroep, terwijl zij de procedures niet heeft nagekeken.

Beoordeling door de Raad

1.

Het verzoekschrift tot vernietiging moet in beginsel de middelen tot vernietiging bevatten.

Een middel bestaat uit een voldoende duidelijke omschrijving van de geschonden geachte regelgeving, voorschriften of beginselen en de wijze waarop deze naar het oordeel van de verzoekende partij geschonden worden (artikel 4.8.16, §3, tweede lid, a) en b) VCRO). De verzoekende partij moet bij het middel een belang hebben.

In het voorliggende verzoekschrift wordt wel een toelichting gegeven onder de titels 'feiten' en 'recht', maar er kan amper een middel in worden gelezen dat aan de gestelde vereisten voldoet. Wegens de schriftelijke verschijning van de verzoekende partij kon de Raad ook geen verdere toelichting vragen.

De Raad verstaat het zo dat de verzoekende partij de bestreden beslissing aanvecht op grond van een mogelijke schending van artikel 4.7.21, §4 en §5 VCRO. Zij stelt ook een schending van artikel 4.7.19, §2, derde lid VCRO aan de orde, meer bepaald de onwettigheid van het afschrift van het attest van aanplakking.

2.

De eerste vraag is of de verwerende partij terecht tot het besluit is gekomen dat de verzoekende partij bij het aantekenen van het administratief hoger beroep artikel 4.7.21, §4, tweede lid en artikel 4.7.21, §5 VCRO niet heeft nageleefd.

De bestreden beslissing stelt vast dat aan het administratief beroepschrift geen bewijs van gelijktijdige verzending van het beroepschrift aan de aanvrager was toegevoegd en dat uit inlichtingen bij het college van burgemeester en schepenen bleek dat de aanvrager niet op de hoogte was gesteld. Ook het bewijs van betaling van de dossiervergoeding was niet toegevoegd.

De verzoekende partij betwist in geen geval de correctheid van de feiten die de verwerende partij in aanmerking nam. Wel integendeel, vermits zij in haar verzoekschrift uitdrukkelijk toegeeft bij het indienen van het beroep een fout te hebben gemaakt. Dat die fout te verontschuldigen of uit te leggen zou zijn, ontnemt aan de bestreden beslissing haar juiste feitelijke grondslag nog niet.

Maar ook de uitleg van de verzoekende partij kan niet worden aangenomen. De verzoekende partij stelt dat zij op 10 januari 2011 een antwoord op haar bezwaar tegen de regularisatie ontving. Dit gegeven kan alleen zo worden begrepen dat de verzoekende partij daardoor minstens over het bestaan van de beslissing van 27 december 2010 van het college van burgemeester en schepenen moest zijn geïnformeerd. Als waakzame burger begaan met een voor haar essentieel stedenbouwkundig dossier waarin zij bezwaar formuleerde, kon of moest de verzoekende partij tijdig kennis hebben genomen van de bestreden beslissing en van de regels met betrekking tot het aantekenen van het administratief beroep bij de verwerende partij. De verzoekende partij beroept zich ten andere niet op overmacht.

De toegegeven dubbele fout die de verzoekende partij bij het aantekenen van het administratief beroep maakte, is een verzuim aan de bepalingen van artikel 4.7.21, §4, tweede lid en §5 VCRO.

Het toevoegen aan het administratief beroepschrift van het bewijs van de beveiligde zending aan de aanvrager en van het bewijs van betaling van de dossiervergoeding, zijn op straffe van onontvankelijkheid voorgeschreven.

Het verzuim gaf correct aanleiding tot de vaststelling van de onontvankelijkheid van het administratief beroep. Er is geen schending van een wettelijke bepaling of van het beginsel van behoorlijk bestuur.

3.

De legaliteitskwestie op grond van artikel 4.7.19, §2, derde lid VCRO kan niet aan de orde zijn. De verwerende partij heeft correct besloten tot de onontvankelijkheid van het administratief beroep op grond van artikel 4.7.21, §4, tweede lid en §5 VCRO. Het beroep bij de Raad is daardoor ongegrond en een verder onderzoek van middelen of schendingen kan geen aanleiding geven tot een ander besluit.

Het middel is ongegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de nv [REDACTED] is onontvankelijk.
2. Het beroep is ontvankelijk maar ongegrond.
3. De Raad legt de kosten, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 30 september 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, achtste kamer, samengesteld uit:

Jan BERGÉ, voorzitter van de achtste kamer,

met bijstand van

Thibault PARENT, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de achtste kamer,

Thibault PARENT

Jan BERGÉ